

PÍSEŇ 0973

Den po dni ubíhá

Josef Karafiát

1. Den po dni u - bí-há, však vždycky o - stří-há Pán dí - tek svých;
jsa k nim pln mi - lo-sti, je s ni - mi v ra - do-sti i ve dnech zlých.

On v kaž - dý čas jich pro-seb sly-ší hlas; vždy co O - tec

k nim se zná - vá a jim po - žeh - ná - vá.

2. Den za dnem odchází,
však vždycky provází Pán dítek svých.
Nechť cesta trnitá
neb kvítím ovitá, ať déšť neb sních:
Pán se mnou jest, rád jemu dám se vést;
za ním spěchám poušti světa
tam, kde blaho vzkvétá.
3. Den po dni zalétá,
Pán čítá má léta, dny, hodiny.
Až skončím žití běh,
tam spásný užítím břeh své otčiny,
kde smrti sen se v rajský mění den,
tam kde Kristus, slunce jasné, nikdy neuhasne.

J. Baštecký 1873